

NAZWA PRZEDMIOTU/MODUŁU KSZTAŁCENIA:

Filozofia i estetyka

Kod przedmiotu: GS_4

Rodzaj przedmiotu: ogólny

Wydział: Informatyki

Kierunek: Grafika

Poziom studiów: pierwszego stopnia – VI poziom PRK

Profil studiów: praktyczny

Forma studiów: stacjonarne

Rok: 4

Semestr: 7

Formy zajęć i liczba godzin:

wyklady – 25;

Język/i, w którym/ch realizowane są zajęcia: język polski.

Liczba punktów ECTS: 1

Osoby prowadzące:

wykład:

ćwiczenia: –

1. Założenia i cele przedmiotu:

Celem przedmiotu jest przekazanie studentom wiedzy w dwóch aspektach, w wymiarze poznawczym jest to wprowadzenie studentów w dziedzictwo i tradycję intelektualną kultury europejskiej w zakresie kształtowania się koncepcji człowieka od momentu pojawienia się jej w greckim antyku aż po współczesność, także w zakresie rozumienia i samorozumienia kategorii estetycznych. W wymiarze dydaktycznym wykład realizuje cele ogólnokształcące.

2. Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymaganiami wstępnymi:

Przygotowanie ogólnokształcące na poziomie szkoły średniej w zakresie wiedzy ogólnohumanistycznej

3. Opis form zajęć

a) *Wykłady*

Treści programowe: [w części dot. filozofii]

- Grecki fenomen – od mitu do filozofii
- Sokrates, Platon, Arystoteles – kulminacja myśli greckiego antyku
- Greckie szkoły życia, gnoza wczesnochrześcijańska, a powstanie filozofii chrześcijańskiej
- św. Augustyn, św. Tomasz
- Systemy nowożytne: empiryzm Bacona i racjonalizm Kartezjusza
- Powstanie klasycznej filozofii niemieckiej, Kant, Hegel, Marks i neomarksizm
- Pozytywistyczna idea filozofii, neopozytywizm, filozofia analityczna
- Fenomenologia E.Husserla i egzystencjalny zwrot Heideggera
- Odmiany nowoczesności H.G.Gadamer, E.Levinas, M.Buber i filozofia końca filozofii
- J.Derrida, M.Foucault, J.F.Lyotard

Treści programowe: [w części dot. estetyki]

- Przedmiot i zakres estetyki
- Katharsis i mimesis: początki kategorii
- Piękno jako kanon i sztuka jako techné - piękno jako transcendentale
- Estetyka jako część teorii poznania: Ch.Wolff, A.Baumgarten, Ch. Batteux
- Dzieło sztuki jako przedmiot intencjonalny: ontologia dzieła sztuki R.Ingardena
- Filozofia sztuki jako teoria estetyczna: T.W.Adorno, H.G.Gadamer, M.Heidegger, P.Ricoeur
- Estetyka, antyestetyka, estetyka pragmatyczna
- Nurt instytucjonalny i powrót do estetyczności: J.Morgolis, T.Binkley, G.Dickie

Metody dydaktyczne:

- Wykład prowadzony metodą tradycyjną z wykorzystaniem rzutnika multimedialnego i prezentacjami referowanych treści

Forma i warunki zaliczenia:

- Warunkiem zaliczenia wykładu jest wysłuchanie wykładu i pozytywne przejście końcowego zaliczenia pisemnego

Wykaz literatury podstawowej:

1. T.Gadacz, Historia filozofii XX w.: nurty, Kraków 2009
2. W.Tatarkiewicz, Dzieje sześciu pojęć, Warszawa 2012
3. W.Tatarkiewicz, Historia estetyki, t.1-3, Warszawa 2009

Wykaz literatury uzupełniającej: [w części dot. filozofii]:

1. J.M.Bocheński, Zarys historii filozofii, Kraków 1993
2. B.Russel, Historia filozofii Zachodu, Warszawa 2000
3. G.Reale, Historia filozofii starożytnej, t.1-5 Lublin 1993-2002
4. S.Swieżawski, Dzieje europejskiej filozofii klasycznej, Warszawa–Wrocław 2000
5. W.Stróżewski, Istnienie i sens, Kraków 1994

6. J.Tischner, Filozofia dramatu, Kraków 1988
7. J.Tischner, Myślenie według wartości, Warszawa 1993
8. B.Wolniewicz, Filozofia i wartości, Warszawa 1993

Wykaz literatury uzupełniającej: [w części dot. estetyki]:

1. T.W. Adorno, Sztuka I sztuki, Warszawa 1990
2. G.Dziamski, Postmodernizm wobec kryzysu estetyki współczesnej, Poznań 1996
3. H.G.Gadamer, Aktualność piękna: sztuka jako gra, symbol i święto, Warszawa 1993
4. P. Jaroszyński, Metafizyka i sztuka, Radom 2002
5. S.Morawski [wyb., opr.], Zmierzch estetyki – rzekomy czy autentyczny ? T. 1–2, Warszawa 1987
6. J.Rydzek, Piękno w kulturze ponowoczesnej, Kraków 2006
7. R. Shusterman, Estetyka pragmatyczna, Wrocław 1998
8. K. Wilkoszewska [red.], Estetyka czterech żywiołów: ziemia, woda, ogień, powietrze, Kraków 2002

4. Opis sposobu wyznaczania punktów ECTS

Forma zajęć	Formy aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Wykład	Kontakt z nauczycielem	25
	Przygotowanie do zaliczenia	5

Całkowita ilość godzin aktywności studenta	30
Liczba punktów ECTS dla modułu/przedmiotu	1

5. Wskaźniki sumaryczne

- a) liczba godzin dydaktycznych (tzw. kontaktowych) i liczba punktów ECTS na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich
 - Liczba godzin kontaktowych – 25
 - Liczba punktów ECTS – 0,8
- b) liczba godzin dydaktycznych (tzw. kontaktowych) i liczba punktów ECTS na zajęciach o charakterze praktycznym.
 - Liczba godzin kontaktowych – 0
 - Liczba punktów ECTS – 0

6. Zakładane efekty kształcenia

Efekt przedmiotowy (Symbol)	Efekty kształcenia dla przedmiotu	Odniesienie do kierunkowych efektów kształcenia
GS_4_W1	Wie jak wykorzystać zdobytą wiedzę z zakresu filozofii i estetyki w pracy artystycznej i projektowej oraz rozumie konieczność jej gromadzenia i analizowania. Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie.	K_W13, K_K01, K_K03
GS_4_U1	Posiada umiejętność przygotowania prac pisemnych i dotyczących zagadnień z zakresu filozofii i estetyki.	K_U15, K_U16, K_K03

7. Odniesienie efektów kształcenia do form zajęć i sposób oceny osiągnięcia przez studenta efektów kształcenia.

Efekt przedmiotowy (Symbol)	Forma zajęć		Sposób sprawdzenia osiągnięcia efektu
	Wykład	Ćwiczenia	
GS_4_W1	v	–	zaliczenie pisemne
GS_4_U1	v	–	zaliczenie pisemne

8. Kryteria uznania osiągnięcia przez studenta efektów kształcenia.

Efekt przedmiotowy (Symbol)	Efekt jest uznawany za osiągnięty, gdy:
GS_4_W1	Poprawnie odpowiada na ponad 50% pytań podczas zaliczenia
GS_4_U1	Poprawnie odpowiada na ponad 50% pytań podczas zaliczenia